

Een week als verloskundige

Tekst: Margriet van Schelven

Graag vertel ik iets over mijn mooie beroep. Ik ben Margriet van Schelven en in 2006 afgestudeerd als verloskundige aan de Verloskunde Academie in Rotterdam. In 2010 heb ik ook mijn echodiploma gehaald. Na een aantal jaren in Hoogerheide gewerkt te hebben werk ik sinds 2012 in een maatschap in Zierikzee. Ik ben getrouwd met Martin en moeder van 4 kinderen van 11, 8, 5 en 3 jaar.

De zondag is denk ik, net zoals bij velen van jullie, een dag waarop ik naar de kerk ga en een dag om tot rust te komen. Verder geniet ik van ons gezin en al het mooie om mij heen. Ik moet heel eerlijk zeggen dat ik het toch niet kan laten om elke dag even in ons online programma te kijken naar de bijzonderheden van de afgelopen 24 uur. Nieuwsgierig en met de gedachte of ik misschien nog iets kan betekenen voor mijn dienstdoende collega. Ik probeer altijd telefonisch bereikbaar te zijn voor het geval er twee bevallingen tegelijk zijn. Wij hebben geen vast dienstrooster, maar kijken wie er op dat moment beschikbaar is. Als je gebeld wordt, probeer je eigenlijk altijd je collega in nood te helpen.

De maandag is voor mij meestal een vrije dag. Ik breng de kinderen naar school, doe het huishouden en boodschappen met het jongste kind en kook voor het gezin. Vaak heb ik wel een aantal telefoontjes gepland en natuurlijk log ik even in. Elke week

hebben we met de verloskundigen uit de praktijk een cliëntenoverleg, meestal op maandagmiddag of – avond. We bespreken alle organisatorische en cliëntgebonden bijzonderheden. Momenteel werken we met vijf verloskundigen binnen onze praktijk, een gezellige boel.

Dinsdag is mijn vaste spreekuurdag. Nadat ik de kinderen naar school heb geholpen, fiets ik naar de praktijk. Het spreekuur start om 8.45 u. en afwisselend zie ik zwangere vrouwen in het begin van de zwangerschap (bijvoorbeeld voor de termijnecho), vrouwen die al wat langer zwanger zijn en mensen die bijvoorbeeld voor de nacontrole na de bevalling komen. Ik vind het heel bijzonder dat ik zo dichtbij mensen mag komen in een bijzondere periode in hun leven. Vaak bij mooie momenten, maar soms ook bij verdriet. Het is heel gevarieerd en de dag vliegt voorbij. Meestal heb ik administratief best wat naverk. Als dit niet af is, ga ik 's avonds nog

even terug naar de praktijk. Op dinsdag ga ik om 17 u. na mijn spreekuur de dienst in voor 24 uur. Dit houdt in dat ik de spoedtelefoon bij me heb en beschikbaar ben voor dringende vragen, spoedconsulten en bevallingen. Ik probeer altijd om 17.45 u. thuis te zijn. Dan kan ik aanschuiven, omdat mijn man heeft gekookt. Als de dienst rustig is, breng ik de kinderen naar bed. Gemiddeld zijn er twee telefoontjes in de avond. Meestal kan ik ze mondeling beantwoorden en als er onderzoek nodig is, bijvoorbeeld als iemand de baby nog niet heeft voelen bewegen die dag, komen ze naar de praktijk of rijd ik langs. Ik ga op een normale tijd naar bed en ga er maar vanuit dat ik gewoon kan slapen. Ik slaap niet minder goed als ik dienst heb en ben ook altijd meteen klaar wakker als ik word gebeld. Wanneer ik 's nachts gebeld word, kleed ik me vlug aan, zeg Martin gedag, drink iets en stop bijvoorbeeld een ontbijtkoek in mijn mond en ga op pad. Ongeacht of ik geslapen heb of niet, pro-

beer ik ook op woensdag mee te helpen bij het klaarmaken van de kinderen voor school. Vervolgens rijd ik mijn kraamvisites. Gemiddeld zijn dit er vier, verdeeld over Schouwen-Duiveland. We proberen het wel een beetje logisch in te delen zodat we niet elke dag op beide uiteinden van het eiland hoeven te zijn. Het rijden van kraamvisites is erg leuk om te doen, het is mooi om het gezin met de nieuwe baby in hun eigen omgeving te zien en te controleren of alles goed gaat. Eens per twee weken is er op woensdagochtend ‘Moeders treffen moeders’: een soort mama-café. Samen met een kraamverzorgster/lactatiekundige (borstvoedingsdeskundige, red.) en iemand van het consultatiebureau ben ik daar aanwezig, mits er niemand aan het bevallen is. Soms zien we één moeder, soms acht. Ze hebben een vraag, komen om hun kindje te wegen of voor een bakje koffie/thee. In de middag loop ik mijn administratie, de post en actiepunten na. Er staat dan bijvoorbeeld een overleg met

een gynaecoloog gepland, er moeten bijvoorbeeld bloeduitslagen worden opgevraagd of er is een belmoment met iemand die een consult bij een gynaecoloog heeft gehad. Rond 17 u. draag ik mijn dienst

.....

“Ik vind het heel bijzonder dat ik zo dichtbij mensen mag komen in een bijzondere periode in hun leven.”

.....

over aan een collega. ‘s Avonds vind ik het leuk om te duiken met andere leden van de duikvereniging. Als mijn dienst erg druk is geweest, ga ik vroeg naar bed.

De donderdag verloopt vaak hetzelfde als de maandag, bijna altijd vrij. Op vrijdag heb ik meestal spreekuur, net als op dinsdag. Soms is dit ook een vergaderdag waarop ik met collega-verloskundigen en een gynaecoloog uit de regio nadenk over nieuwe protocollen, zorgpaden en folders. Hier kan ik ook erg van genieten. Wij vallen in twee regio’s: Zeeland en rondom Dirksland. We hebben goede contacten met beide verloskundige samenwerkingsverbanden.

Eens per drie weken werk ik in het weekend en dan ben ik de vrijdag vrij. Op de zaterdag ziet de spoeddienst er uit als op woensdag, maar is het vaak iets rustiger. Dan is er tijd om bijvoorbeeld de voorraden te controleren. De dienst duurt dan 48 uur, maar gelukkig ben je meestal niet alle 48 uur druk en op pad.

Het beroep van verloskundige is afwisselend en mooi!